

med den Prioritet, som dette Vaan, der her er Tale om, faar. Naar den ærede Minister mente, at Kreditforeningerne maatte forandre deres Statutter for at kunne hede de Vaan, her er Tale om, skal jeg dertil svare: ja, det er jo en Selvfølge, men det antager jeg ogsaa, at Kreditforeningerne gerne ville, og idet Folketinget, Rigsdagen eller Lovgivningsmagten enes om denne Lov, giver man paa Forhaand Sanffion paa, at det er muligt for Kreditforeningerne at opnaa de Begunstigelser, som maatte foranlediges ved en saadan Lov.

Det glædede mig at høre, at den højtærede Finansminister er villig til at lade Tiendeskatten bortfalde uden noget som helst Ekvivalent. Jeg noterer med Glæde, at det er første Gang, at den højtærede Finansminister har stillet sig saa velvilligt, hvor Talen er om at ophæve en gammel Skat, at en saadan maa bortfalde uden at der ydes Statskassen noget til Gengæld. Det glædede mig ogsaa, at den højtærede Finansminister ikke har noget imod at lade Statskassen træde i Mindretallets Sted og udbetale de Summer, som Mindretallet ellers skulde udbetale, men naar den ærede Minister nærede Tvivl om, hvorvidt Tiendejerne kunde være tjente med at modtage  $3\frac{1}{2}$  pCt. rentebærende Statsobligationer, skal jeg dertil svare, at dette Spørgsmaal selvfølgelig kan blive Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg. Jeg fik imidlertid den Opfattelse af den højtærede Ministers Ord, at han ikke har noget imod at gaa til 4 pCt. Vaan. Det er et Spørgsmaal, om det i og for sig er rigtigt, men, som sagt, dette Spørgsmaal ere Forslagsstillerne villige til at lade gøre til Genstand for nærmere Prøvelse og Overvejelse i et Udvalg. Naar den ærede Minister spurgte, om disse Statspapirer skulde udstedes med brudte eller runde Summer, er det et Spørgsmaal, som man selvfølgelig ogsaa meget let vil kunne komme overens om. Jeg antager, at det er Meningen, at ingen Obligationer maa lyde paa mindre end 100 Kr., og at Statskassen kontant tilskyder det manglende.

Den højtærede Kultusminister udtalte sig ogsaa meget velvilligt om Forslagets Bestemmelser, for saa vidt de berøre Kirke- og Undervisningsministeriet, men naar den ærede Minister mente, at det var unyttigt, hvad der staar anført i første Linie i Lovforslagets § 8, naar det hedder: „Naar en Kirketiende, paa hvilken der paahviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet“ osv., fordi det var den rette Definition af Begrebet „Kirketiende“, skal jeg henlede Op-

mærksomheden paa, at der virkelig er Kirketiender, der ere henlagte til andet Brug, og paa hvilke der ikke hviler den Forpligtelse, at der deraf skal afholdes Udgifter til Kirkerens Vedligeholdelse. Det er netop af Hensyn til disse maatte ganske undtagelsesvise Forhold, at man har optaget denne Bestemmelse i Lovforslaget. Naar den ærede Kultusminister mente, at Udtrykket „Tiendejerens nuværende hele Forpligtelse“ burde udgaa af samme Paragraf, er det ogsaa muligt, at det Udtryk ikke er saa velvalgt, og jeg skal ikke her opholde mig videre derved. Det samme er Tilfældet med Spørgsmaalet, om hvorvidt Ketten skal udmelde de „bygningsskyldige“ Mænd. Og saa det Spørgsmaal vil man meget let kunne komme ud over. I det hele taget maa jeg altsaa udtale min Tak og Paastønnelse til de vedkommende Ministre for den Maade, hvorpaa de ere optraadte over for det foreliggende Lovforslag.

At derimod det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgreds (S. C. Christensen) vilde udtale sig imod Forslaget var ikke andet, end hvad jeg kunde vente. Enhver Fader synes bedst om sine egne Børn, og det er saa naturligt, at det ærede Medlem, der har indbragt et Forslag om dette Emne, synes bedst om det Forslag, han selv har indbragt. Det ærede Medlem begyndte i Dag med at nævne Østved, og jeg kunde straks deraf slutte, at man kunde vente et lærd, historisk Foredrag om, hvorledes Tiendens Afløsning har udviklet sig i Europa. Det undrer mig kun, at det ærede Medlem, som jo er gammel Skandinab, ikke ogsaa omtalte Forholdet i vort Naboland Sverige, hvor man jo ogsaa til en vis Grad har ordnet dette Spørgsmaal. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det vel kan være ganske interessant at høre noget om, hvorledes man har stillet sig i andre Lande, og hvorledes Forholdet der er bleven afviklet; men man maa jo dog ikke glemme, at det er ulige vigtigere at tage vore egne Forhold i Betragtning, og det er jo da en Kendsgerning, at man flere Gange har prøvet at gaa frem ad den Vej, som det ærede Medlem i Aar har foreslaet, nemlig en Evangsafløsning; men det er ikke lykkedes at komme til et Resultat ad den Vej. Jeg tror heller ikke, det vil lykkes i Fremtiden, og derfor forekommer det mig, at der er al Grund til at prøve, om man ikke ad anden Vej vil kunne løse Spørgsmaalet. Det ærede Medlem gav os en meget livlig Skildring af, hvorledes det vilde gaa, naar dette Forslag blev ophøjet til Lov. Han mente, at Tiendeyderne